

Dlaczego smoki z Komodo są jak cała kocia rodzina

1 kwietnia 2016

Jako w pełni dojrzały dorosły smok z Komodo jest robiącym wrażenie drapieżnikiem o długości 3 metrów i wadze 90 kilogramów, z zębami jak noże do steków i solidnymi szponami, który chwyta dużą zwierzynę i którego rozmiary i skóra jak kolczuga czyni go niewrażliwym na wszystkich, poza ludźmi. Kiedy jednak wykluwa się, waran z Komodo jest jaszczurką wielkości dłoni i waży jedną dziesiątą kilograma. Chowa się na drzewach i polega na cętkowanych łuskach, by się zakamuflować. Osiągnięcie dorosłej postaci trwa około dziesięciu lat.

Co dzieje się w trakcie tych lat? Próbując się tego dowiedzieć, Deni Purwandana i Achmad Ariefiandy z Komodo Survival Program, indonezyjskiej organizacji non-profit, monitorowali te jaszczurki w naturze od 2002 r. Obserwowali co najmniej 25 indywidualnie zidentyfikowanych waranów, kiedy chwyciły zdobycz. Analizowali wymiotowane resztki. Popędzali warany długimi kijami z pętlami, fotografowali je z kamer-pułapek i mapowali ich ruchy przy pomocy tropienia radiowego. W sumie namalowali wszechstronny portret życia smoka z Komodo.

Niezbyt zaskakująco, zespół stwierdził, że warany chwytają większą zwierzynę dopiero, gdy same są większe. Nie jest to jednak gładkie przejście. Początkowo trzymają się małych, lekkich zwierząt, takich jak gryzonie. Kiedy jednak osiągają wagę 20 kilogramów, polują na zwierzynę większą od siebie, włącznie 50-kilogramowym sambarem sundajskim i bawołem. Zmiana jest nagła i całkowita. W jednym roku polują na czmychające, niewiele ważące posiłki, w następnym przechodzą całkowicie na dietę kopytną.

To nagłe przejście powtarza się w innych aspektach ich życia. Jako młode, aktywnie szukają małej zwierzyny, dużo poruszają

się, ale trzymają się niewielkiego zasięgu. Kiedy osiągną próg 20 kilogramów, ich dzienna porcja ruchów maleje, ale zaczynają wędrować po większym obszarze. Stają się drapieżnikami z zasadzki, w większości siedząc i czekając na przechodzącą ofiarę, ale pokonują większe odległości, by znaleźć nowe miejsca zasadzek.

Podobne przejścia można znaleźć w innych grupach drapieżników. Na przykład, koty obejmują wachlarz od kotka rudego do potężnego tygrysa syberyjskiego, który jest 300 razy cięższy. Mówi się, że "wszystkie koty o wadze powyżej 25 kilogramów zabijają dużą zwierzynę, a wszystkie koty o wadze poniżej 15 kilogramów zabijają małą zwierzynę". Tutaj także jest próg 20 kilogramów, kiedy gatunek przechodzi od zabijania zwierząt mniejszych od siebie, do zabierania się za większą zwierzynę.

Tutaj jednak mówimy o gatunkach różnych rozmiarów, nie o osobnikach w różnym wieku.

Wśród ssaków mięsożernych młode i dorośli zazwyczaj ucztuja na zwierzynie o podobnych rozmiarach, ponieważ rodzice dostarczają pokarmu młodym. Gady jednak na ogół nie są zwierzętami społecznymi i ich młode muszą radzić sobie same. Dlatego ich gusty w sprawie zwierzyny łownej zmieniają się tak radykalnie, kiedy stają się większe. Widać to wszędzie, od węży do skorpionów, ale jest to szczególnie wyraźne u waranów z Komodo, ponieważ obejmują tak wielki wachlarz rozmiarów.

Młode zachowują się jak łowcy małych gryzoni, jak oceloty lub żbiki, podczas gdy dorośli są odpowiednikiem lampartów lub lwów. Jak piszą Purwandana i Ariefiandy warany z Komodo "funkcjonują jak cały cech drapieżnych kręgowców". Innymi słowy, te jaszczurki grają rolę całej rodziny kotów.

Autorstwo: Ed Yong

Tłumaczenie: Małgorzata Koraszewska

Źródło oryginalne: [Phenomena.NationalGeographic.com](https://www.nationalgeographic.com)

Źródło polskie: ListyZNaszegoSadu.pl